

Sygn. akt I C 134/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 października 2016 roku

Sąd Rejonowy w Suchej Beskidzkiej I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Kazimierz Firlej
Protokolant:	sekr. sądowy Katarzyna Boczek

po rozpoznaniu w dniu 11 października 2016 roku w Suchej Beskidzkiej

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) z siedzibą w W.

przeciwko M. B.

o zapłatę

1. oddała powództwo;
2. kosztami procesu obciąża powoda.

Sygn. akt I C 134/16

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Rejonowego w Suchej Beskidzkiej

z dnia 11 października 2016 r., sygn. akt I C 134/16

Pozwem z dnia 22 grudnia 2014 r. (k. 3) powód (...) z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego M. B. kwoty 920,39 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz o zasądzenie zwrotu kosztów sądowych w wysokości 30,00 zł, opłaty skarbowej od pełnomocnictwa – 17,00 zł oraz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Na uzasadnienie żądania powód wskazał (k. 4), że przedmiotowa wierzytelność powstała w wyniku zawarcia przez pozwanego z (...) Bank S.A. z siedzibą w K. w dniu 9 października 2007 r. umowy o wydanie karty kredytowej o nr (...). Pomimo precyzyjnie ustalonych w umowie zasad zwrotu pożyczonej kwoty, pozwany nie wywiązał się z warunków umowy, co spowodowało jej zakończenie. W dniu 4 stycznia 2010 r. doszło do przejęcia w trybie art. 492 § 1 pkt 1 k.s.h. (...) Bank S.A. z siedzibą w K. i powstania (...) Bank S.A. z siedzibą w W.. Następnie w dniu 1 czerwca 2012 r. doszło do przejęcia w trybie art. 492 § 1 pkt 1 k.s.h. (...) Bank S.A. z siedzibą w W. i powstania (...) Bank S.A. z siedzibą w W.. W dniu 28 maja 2013 r. wierzyciel pierwotny dokonał przelewu przysługującej mu wierzytelności na rzecz powoda.

Zobowiązanie pozwanego na dzień sporządzenia pozwu wynosi 920,39 zł, na które składa się kwota 723,65 zł, stanowiąca zaległą część kapitału oraz kwota 196,74 zł, stanowiąca sumę odsetek kapitału naliczonych do dnia

sporządzenia pozwu. Pozwany został zawiadomiony pisemnie o cesji wierzytelności. Powód podjął próby polubownego odzyskania należnej mu od pozwanego kwoty, które okazały się bezskuteczne.

Pozwany w sprzeciwie od nakazu zapłaty z dnia 22 lipca 2015 r. (k. 46) wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania.

W uzasadnieniu (k. 48) pozwany wskazał, że roszczenie powoda nie zasługuje na uwzględnienie. Pozwany zakwestionował, aby posiadał jakiegokolwiek zobowiązanie wobec powoda czy (...) Bank S.A. z siedzibą w K.. Przyznał, że zawarł umowę o kartę kredytową, ale nigdy jej nie aktywował. Po otrzymaniu karty nigdy jej nie używał, nie wypłacał na jej podstawie żadnych pieniędzy i nie płacił nią. Pozwany nie zaciągnął również żadnej pożyczki na podstawie ww. umowy. Po zawarciu umowy w 2008 r. lub w 2009 r. pozwany otrzymał wezwanie do zapłaty kwoty ok. 1 000 zł z (...) Bank S.A. i udał się wraz z rodzicami do placówki (...) Bank S.A. w K. przy ul. (...), celem wyjaśnienia wezwania. Wówczas ustalono, że karta nie była aktywowana i pozwany nie posiada żadnych zobowiązań.

Pozwany wskazał, że powód oprócz umowy, bez przedłożenia jej załączników nie przedstawił żadnego dowodu na istnienie dochodzonej przez niego rzekomej należności, nie udowadniając tym samym swojego roszczenia zarówno co do zasady, jak i co do wysokości.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Powód (...) z siedzibą w W. uzasadniając żądanie pozwu powoływał się na umowę cesji wierzytelności z dnia 28 maja 2013 r., na podstawie której przejął od poprzedniego wierzyciela (...) Bank S.A. z siedzibą w W. wierzytelność wobec pozwanego w aktualnej wysokości 920,39 zł z tytułu umowy zawartej w dniu 9 października 2007 r. Powód wskazał, że była to umowa o wydanie karty kredytowej nr (...), a pozwany pomimo precyzyjnie ustalonych w umowie zasad zwrotu pożyczonej kwoty, nie wywiązał się z warunków umowy.

Powództwo jako nieudowodnione, nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz.U. 2015, poz. 128 j.t.) przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. Z typowych rodzajów kredytów udzielanych przez banki możemy wyróżnić m.in. kredyty odnawialne, które charakteryzują się możliwością wielokrotnego zadłużania się przez kredytobiorcę w ramach udzielonego limitu kredytowego, jak w przypadku kredytu w rachunku karty kredytowej.

Zgodnie z art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew) chyba, że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Stosownie do § 2 ww. przepisu, wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Nabycie wierzytelności może nastąpić tylko wówczas i tylko w takim zakresie, w jakim przysługiwała ona zbywcy. Brak wierzytelności czyni umowę o przelew wierzytelności nieskuteczną prawnie. Przepis art. 516 k.c., określający stosunek wewnętrzny pomiędzy cedentem a cesjonariuszem, statuuje ewentualną odpowiedzialność zbywcy wierzytelności wobec nabywcy ze stosunku, z którego wynika zobowiązanie dokonania przelewu za to, że wierzytelność jemu przysługuje (vide uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 3 października 2014 r., sygn. akt V CSK 620/13, źródło: LEX nr 1545108).

Z kolei, w myśl art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Regułę tę uzupełnia art. 232 k.p.c., który nakłada na strony obowiązek wskazywania dowodów koniecznych dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą one skutki prawne. W konsekwencji więc strona, która nie przytoczyła wystarczających dowodów na poparcie swoich twierdzeń, ponosi ryzyko niekorzystnego dla siebie rozstrzygnięcia, o ile ciężar dowodu, co do tych okoliczności na niej spoczywał. Natomiast Sąd zobowiązany jest wówczas wyciągnąć ujemne konsekwencje z braku udowodnienia faktów, przytoczonych na uzasadnienie żądań lub zarzutów.

W niniejszej sprawie, ciężar udowodnienia zasadności i wysokości roszczenia spoczywał na stronie powodowej, która w świetle przedstawionych dowodów, nie sprostала temu obowiązkowi.

W ocenie Sądu, materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie dawał podstaw do uznania, ażeby zaistniały przesłanki uzasadniające obciążenie pozwanego należnościami dochodzonymi pozwem, a wynikającymi z dokumentów przedstawionych Sądowi do oceny, zwłaszcza, mając na względzie stanowisko pozwanego, który zaprzeczył, aby posiadał jakiegokolwiek zobowiązanie wobec powoda. W aktach sprawy brak jest dowodów, które w sposób niebudzący wątpliwości wykazywałyby istnienie dochodzonej przez stronę powodową wierzytelności, jej wysokości oraz faktu skutecznego nabycia przez stronę powodową tej wierzytelności.

Przede wszystkim z przedłożonej przez powoda umowy o kartę kredytową (...) Banku S.A. (k. 6-7), nie wynika na jakiej podstawie została naliczona dochodzona od pozwanego wierzytelność.

Również treść umowy cesji wierzytelności z dnia 28 maja 2013 r. (k. 19-23), zawartej pomiędzy powodem, a (...) Bank S.A. z siedzibą w W., w której znajduje się oświadczenie zbywcy, że przysługują mu wymagalne wierzytelności pieniężne z tytułu umów kredytowych, nie jest w tym zakresie wystarczająca. Zgodnie, bowiem z art. 516 k.c. zbywca wierzytelności ponosi względem nabywcy odpowiedzialność za to, że wierzytelność mu przysługuje. Oznacza to, że samo oświadczenie cedenta, nie może być wyłącznym dowodem potwierdzającym wymagalność wierzytelności przysługującej powodowi, skoro ustawodawca przewidział odpowiedzialność cedenta za wady prawne cedowanej wierzytelności, w tym w zakresie zarówno faktu istnienia wierzytelności, jak i rozmiaru określonego w umowie.

Godzi się ponadto zauważyć, iż odpis sprzeciwu od nakazu zapłaty pozwanego z dnia 22 lipca 2015 r, został pełnomocnikowi powoda doręczony, a nadto Sąd wyznaczył stronie powodowej termin tygodnia na ewentualne wniesienie pisma przygotowawczego (k. 70), w którym powód mógł ustosunkować się do zarzutów strony pozwanej poprzez przedłożenie dokumentów usuwających wątpliwości w zakresie istnienia i wysokości wierzytelności, jej wymagalności i skutecznego nabycia przez powoda.

Z uwagi na powyższe, zdaniem Sądu przytoczone przez powoda okoliczności faktyczne budzą uzasadnione wątpliwości, aby móc wydać wyrok uwzględniający roszczenie. Wątpliwości te powoduje w szczególności brak wykazania istnienia wierzytelności wobec pozwanego, jej wysokości, jak też tego czy jest ona wymagalna i w jakim zakresie.

Z uwagi na powyższe, na podstawie art. 69 ust. 1 Prawa bankowego i art. 509 § 1 k.c., Sąd orzekł jak w pkt 1 sentencji wyroku.

W pkt 2 sentencji, Sąd obciążył kosztami procesu powoda, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu zawartą w art. 98 § 1 k.p.c.

SSR Kazimierz Firlej